

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 457

гр. София , 01.07.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-3 в закрито заседание на първи юли,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Венета Цветкова

като разгледа докладваното от Венета Цветкова Търговско дело №
20211100900861 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба по предявен иск по чл. 70 ТЗ от В. ООД срещу С.Б. АД, подадена от Н.Ж.К. срещу Сдружение Българско дружество за З.НА П..

Съдът, като прецени изложените в исковата молба обстоятелства, както и посоченото в уточнителните молби, намира следното:

Предявените искове са недопустими.

Според чл. 70, ал. 2 ТЗ, учредяването на дружеството е недействително, когато при акционерно или командитно дружество с акции не са спазени изискванията на чл. 159 и 163 ТЗ. Според ал. 2, всеки заинтересуван, както и прокурорът, може да поиска от окръжния съд по седалището на дружеството да обяви дружеството за недействително в едногодишен срок след възникване на дружеството. Решението на съда за обявяване на дружеството за недействително произвежда действие от влизането му в сила, от който момент дружеството се смята прекратено.

В случая, ищецът се позовава именно на горната нормативна уредба.

В ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 34 ОТ 07.02.2006 Г. ПО Ч. Т. Д. № 28/2006 Г., I Т. О. НА ВКС, е прието, че активно легитимиран да предяви иск за установяване недействителност на учредяване на търговско дружество е всеки **заинтересован**, но правният му интерес от такова установяване следва да бъде доказан. Тоест, нормата на чл. 70, ал. 2 ТЗ позволява искът да бъде предявен не само от съдружник или акционер, а и от трето лица, но едновременно с това изрично стеснява кръга на процесуално легитимираните лица – не всеки, а всеки заинтересован, обосновал правен интерес от предявяване на иска.

В конкретната хипотеза, въпреки предоставената възможност, ищецът не обосновава такъв правен интерес. Изложените фактически основания, въз основа на които претендира съдебна защита, са свързани с други отношения между страните, които, обаче, нямат връзка с правните последици от евентуално уважаване на предявения иск. Ищецът не посочи по какъв начин последното би имало положителен резултат в неговата правна сфера, тоест не обоснова, какъвто и да е интерес, произтичащ дори само от застрашаване на негови права.

Наличието на правен интерес е положителна процесуална предпоставка, за която

съдът следи служебно и която в случая не се установи.

С оглед на горното, предявеният иск е недопустим, поради което исковата молба, по която е образувано настоящото производство, следва да бъде върната на основание чл. 130 ГПК.

Така мотивиран съдът

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА, на основание чл. 130 ГПК, искова молба с вх. на СГС № 1478/18.05.2021 г., поради недопустимост.

Разпореждането подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на ищеца.

Съдия при Софийски градски съд: _____